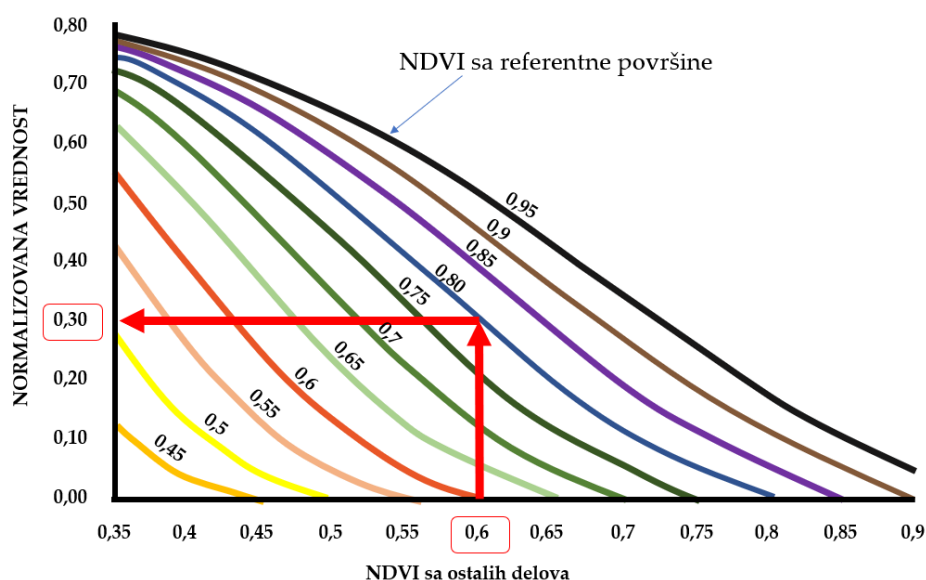

U toj situaciji uticaj dodatnog đubrenja N imao bi umereno do veliki uticaj na prinos. Preporuka prilikom postavljanja referentne trake je da se $\frac{1}{2}$ ukupno namenjene količine azota doda u toku setve ili neposredno posle, a preostala količina u toku sezone. Generalno, kada je reč o ozimoj pšenici, ako se vizuelno ne vide razlike između referentne površine i ostalih delova, i to u fazi do početka vlatanja, to govori da je zemljište bogato azotom. Ukoliko se primete velike razlike, to je siguran znak da postoje velike potrebe za azotom.

Slika 1.16. Grafikon kojim se određuje normalizovana vrednost (<https://www.trimble.com>)

Ukoliko ne postoje vidljive razlike u odnosu na referentnu površinu to znači sledeće:

1. da je N u dovoljnoj meri obezbeđen mineralizacijom organske materije i unošenjem putem padavina ili
2. porast je ograničen nekim drugim parametrom čime se onemogućava da se uvide nedostaci N u hranivu.

U tom smislu, ova postavka daje informaciju o tome koliko je N dobijeno mineralizacijom od momenta setve do momenta senzorske detekcije. Ova tehnika se može primeniti na sve kulture, ali najviše smisla ima na onima kod kojih se u redovnoj praksi dodaje azot tokom vegetacije. U slučaju uređaja *GreenSeeker*, primena referentne površine za procenu potrebne količine azota u toku vegetacije se može odrediti na sledeći način:

1. senzorskom detekcijom na polju, utvrdi se *NDVI* vrednost na referentnom polju;
2. isto se ponovi, ali na ostalim delovima gde treba dodati N hranivo;
3. vrednosti se zabeleže i koriste u daljem kreiranju preporuke primenom modeliranih kriva;